

Ph ần 25

Th ứ Hai Ngày 14 Tháng 6 N ăm 1999

7:00 T ối

“Sao cô không có ti vi?” Tôi hỏi cô ấy. Tính đến hôm nay tôi đã đi với cô ấy khá nhiều ngày rồi. Cô ấy thật sự rất tốt. Tôi rất thích đây, nhưng tôi cần những cái ti vi lắm. Dù tôi còn nhớ Dean và Leslie hơn.

“Cô không mua ti vi vì khi còn nhỏ tôi nên đi thu c vào công nghệ, hãy làm việc,” Karen nói. Tôi không hiểu cô lắm, nhưng vẫn cố gắng hiểu. Tôi thực sự thích ngôi nhà này, tôi không muốn nói gì khi nhìn cô cảm thấy phải đi với tôi vì cho bố. Tôi chắc chắn sẽ quay lại đó.

“Hope, cháu có nhớ ngày trước cô đã bảo cô có một chuyến thực tập quan trọng muốn nói với cháu không?”

Tôi không nhớ lắm, nhưng vẫn cố gắng hiểu là có. Cô kể chuyện gì nghe tôi bên bàn. “Cô muốn cháu thật chú ý vào cô, đúng không? Chuyến này rất quan trọng.”

Tôi gật đầu, hy vọng cô không nói là sắp đi với tôi về nhà. Tôi chắc chắn sẽ quên về nhà. Nhớ Dean và Leslie thật sự, nhưng tôi thật sự không muốn trở về nhà vì bố.

“Cháu có biết những con nuôi có nghĩa là gì không?” Cô ấy hỏi.

Tôi lắc đầu vì chưa bao giờ nghe thấy nó.

“Những con nuôi là khi một người quá yêu một đứa trẻ, nên nhìn nhận và thực sự làm con trai hay con gái mình. Khi yêu những đứa trẻ và trở thành bố hoặc mẹ nó.” Cô nắm lấy tay tôi, siết chặt. “Cô yêu cháu nhiều lắm, thế nên cô nhận nuôi cháu. Cháu có thể trở thành con gái cô.”

Tôi miễn cưỡng đi với cô, nhưng không thực sự hiểu hết điều cô nói. “Cô có thể đi cùng bố con cháu không?”

Cô ấy lắc đầu. “Không, con gái. Bố cháu cần yêu cháu thật, thật nhiều, nhưng ông ấy không thể trông nom cháu nữa. Ông ấy nhớ cô chăm sóc cháu, bố mẹ là cháu cần hạnh phúc. Thế nên bây giờ, thay vì sống vì bố, cháu sống vì cô và cô sẽ trở thành mẹ cháu.”

D ị ng nh ị t ị mu n kh ịc, nh ị ng kh ịng bi t vì sao. T ịi r t th ịc cô Karen, nh ị ng t ịi c ị ng y ịu b ị. T ịi th ịc ng ịi nh ị này, th ịc nh ị ng m ịn n c ị y n u, nh ị ng t ịi c ị ng th ịc c ị n ph ịng x ịa kia. T ịi mu n ị ịy, mu n l m l m, nh ị ng t ịi kh ịng th m m c ị vì b ị ng ang au qu n. N ị b t u au khi c ị y n ịi nói b kh ịng th ịr ịng nom cho t ịi n ịa. C ị ph ị t ịi ị ị làm b ị g ị n kh ịng? Dù b ị n kh ị n nh ị ng t ịi kh ịng h ịi. T ịi s c ị y s ị ng r ị ng t ịi v ị n mu n s ị ng c ịng b ị và s ị a t ịi v ị v ị b ị. T ịi y ịu b ị, nh ị ng c ị ng qu ị s ị ph ị quay v ị s ị ng c ịng ịng.

“Con c ị h ị ng khi m ị nh ị n nu ịi con kh ịng? Con c ị mu n s ị ng v ị m kh ịng?”

T ịi r t mu n s ị ng v ị c ị, nh ị ng t ịi c ị ng th ị y bu n. M t nh ị u g ị l ịi xe c ị y và t ịi m ị v ị n ịy. ị u ị c ị ng h ịa t ịi ang c ịc h ị Dean và Lesslie r t xa.

“Th ị c ịn c ịc b ị n con? Con s ị c g p l ị c ịc b ị n ch ị?”

Karen nghi ịng u v ị m t b ịn và m m c ị, v ịn t ịc t ịi ra sau tai, “C ị ng, r ị c ị n s ị c ị r t nh ị u b ị n m ịi.”

T ịi m m c ị v ị c ị y, nh ị ng b ị ng th ị au th t. T ịi kh ịng mu n c ị b ị n m ịi. T ịi mu n Dean và Lesslie. T ịi nh ị h ị. T ịi c ị m th ị y m t m ịnh nh ị c nh ị và c ị kh ịng kh ịc. T ịi kh ịng mu n c ị y ng h ị t ịi kh ịng h ị nh ph ịc khi c ị c ị y nh ị n nu ịi.

Karen c ịi xu ị ng ịm l ị y t ịi. “B ị c ị ng, ị ng lo l ị ng. M t ng ịy n ịo ị c ị n s ị g p l ị c ịc b ị n. Nh ị ng l ịc này ch ịng ta kh ịng th ị quay l ịi, vì th ị h ịy c ị làm quen v ị c ịc b ị n m ịi, c ị ch ị?”

T ịi g t u. C ị y h ịn l ịn nh ị u t ịi trong l ịc t ịi nh ịn xu ị ng ch ị c v ịng tay. T ịi ch ị m nh ị ng ng ịn tay v ịo tr ịi tim tr ịn ịo và mong r ị ng Lesslie bi t t ịi ịu. H ị v ị ng h ị bi t t ịi v ị n n, vì t ịi kh ịng mu n h ị lo l ị ng v ị m ịnh.

“C ịn m t ch ịy n n ịa,” c ị y n ịi. “Con s ị th ịc y.”

Karen t ịa v ịo gh ị, l ịi ra m t m nh ị g ị y c ịng c ịy b ịt ch ị t tr ịc m t. “Ph ị n hay nh ị t c ịa v ị c ị c nh ị n nu ịi là con c ị th ị t ch ị n t ịn cho m ịnh. Con c ị bi t ịi u ị c ị kh ịng?”

T ịi l c u. T ịi kh ịng bi t ng ịi ta c ị th ị t ch ị n t ịn.

“Tr ịc khi ch ị n cho con m t c ịi t ịn, ch ịng ta c ị n bi t nh ị ng t ịn n ịo kh ịng c ị d ịng. Ch ịng ta kh ịng c ị d ịng t ịn tr ịc ịy c ịa con, c ị bi t danh c ị ng v ị y. Con c ị bi t danh n ịo kh ịng? T ịn mà b ị hay g ịi con y?”

Tôi gật đầu, nhưng không nói ra.

“Ông nghĩ con là gì?”

Tôi nhìn xuống tay và hỏi gì gì. “Công chúa,” tôi khẽ nói. “Nhưng con không thích biệt danh đó.”

Nghe tôi nói thế, Karen có vẻ buồn. “Vậy thì chúng ta sẽ không bao giờ gọi con là Công chúa nữa, nhé?”

Tôi gật đầu. Thật vui vì cô ấy cũng không thích cái tên đó.

“Kính cho mẹ nghe vài thì khi nào con thấy hạnh phúc. Nhưng thì phải và những thì con yêu. Có thể chúng ta sẽ chọn cái cho con một cái tên tốt.”

Tôi không cần cô ấy phải vì thế chúng ta, vì chỉ có duy nhất một thì khi nào tôi cảm thấy như thế. “Con yêu bố ư,” tôi nói, nghe vẻ như Dean đã nói và làm tôi nhớ mãi.

“Bố ư. Sky.” Karen mỉm cười. “Mẹ yêu cái tên này. Mẹ nghĩ nó thật hoàn hảo. Giờ thì cùng nghĩ thêm tên nữa nhé, ai cũng cần có ý kiến. Lựa chọn cùng tên nữa. Con còn thích gì nữa nào?”

Tôi nhớ một lần, cũng nghĩ về một thì khác nhưng không thế. Tôi chỉ yêu duy nhất bố ư, bởi nó thật đẹp và khi nghĩ về nó tôi thấy rất hạnh phúc. Tôi mỉm cười nhìn cô ấy. “Thế mẹ thích gì, hả mẹ Karen?”

Cô ấy mỉm cười, từ cảm lên tay, hai khuỷu tay chụm xuống bàn. “Mẹ thích nhiều lắm. Mẹ thích bánh pizza nữa. Hay chúng ta gọi con là Sky Pizza nhé?”

Tôi cười khúc khích và lắc đầu. “Tên nghe nghe quá.”

“Cười gì,” cô ấy nói. “Giờ Teddy thì sao? Chúng ta có thể gọi con là Sky Teddy không nhé?”

Tôi cười lên và lắc đầu.

Cảm cô ríu ríu tay, cô xoay về phía tôi. “Con có muốn biết thì mà một thì sẽ yêu thích không?”

“Có,” tôi nói.

“Mẹ yêu thỏ. Đó là những loài cây chấu c b nh, mẹ rất thích trồng chúng. Tìm ra cách giúp mẹ nghĩ khi cần. Ngày nào đó mẹ muốn mở một cửa hàng kinh doanh thỏ c c a riêng mình. Biết đâu chúng ta có thể chọn cho con một cái tên tốt nữa? Có hàng trăm loài, và vài loài mang những cái

tên th c s p .” Cô ng d y i v phía phòng khách, l y m t cu n sách mang l i bàn b p. M nó ra, cô ch vào m t trang. “C x h ng thì sao?” Cô nháy m t.

Tôi c i to, l i l c u.

“Th còn... cúc susi?”

Tôi v n l c u. “Con th m chí còn ch nói c t y.”

Karen nh n m i. “Hay ây. M oán con nên c c tên c a mình, ph i không?” Cô nhìn xu ng trang gi y, c lên vài cái tên n a, nh ng tôi không thích chúng. L t thêm m t trang khác, cô nói, “Th còn Linden - cây oan? ó là m t loài cây g ch không h n là th o m c, nh ng lá c a nó có hình nh trái tim. Con có thích trái tim không?”

Tôi g t u. “Linden,” tôi nói. “Con thích tên này.”

Karen m m c i, g p cu n sách l i r i cúi xu ng g n tôi. “V y thì, Linden Sky Davis nhé. Và con bi t y, gi con ã có m t cái tên p nh t tr n gian r i. ng ngh v nh ng cái tên c n a nhé? H a v i m là t gi tr i chúng ta ch ngh n cái tên m i p và cu c i m i t i sáng c a con, c không?”

“Con h a,” tôi nói. Và tôi h a th t lòng. Tôi không mu n nh v nh ng cái tên c , c n phòng c hay m i chuy n b ã làm v i tôi khi tôi là Công chúa c a ông. Tôi yêu cái tên m i này. Tôi yêu c n phòng m i ây, n i tôi không ph i lo l ng vì c n m c a có xoay hay không.

Tôi r n lên ôm Karen. Cô ôm l i tôi. i u ó làm tôi m m c i, vì c m giác y úng nh tôi hình dung m i l n th m c m còn s ng ôm mình.

Th Ba Ngày 30 Tháng 10 N m 2012

0:10 Sáng

Tôi a tay lên m t chùi i m t gi t n c m t. Tôi không bi t t i sao lúc này n c m t mình l i ch y, ó âu ph i ký c bu n? Có l vì ó là m t trong nh ng kho nh kh c u tiên tôi b t u yêu m Karen. Ngh v chuy n tôi yêu bà nhi u n th nào càng khi n tôi au vì nh ng gì bà làm. au, vì tôi c m th y nh mình ch a bao gi bi t rõ bà. Nh th có m t con ng i khác trong bà mà tôi ch a bao gi bi t nó t n t i.

Dù v y, ó không ph i i u làm tôi s nh t. i u áng hoang mang nh t là tôi s ph n con ng i c a m mà mình t ng bi t... th c ra không h t n t i.

“Mình h i c u m t câu c không?” Holder lên ti ng phá v im l ng.

Tôi g t u bên ng c c u, chùi i kh i má gi t n c m t cu i cùng. C u vòng c hai tay ôm l y tôi, c gi cho tôi m khi c m th y tôi ang run lên. C u xoa b vai tôi và hôn lên má u tôi.

“C u có ngh c u s n không, Sky?”

ó không ph i m t câu h i l th ng. ó là câu h i n gi n, th ng th n, nh ng l i là câu khó nh t tôi t ng ph i tr l i.

Tôi nhún vai, thành th t áp, “Mình không bi t.” Tôi mu n ngh mình s n, nh t là khi ã có Holder bên. Nh ng th c lòng, tôi th c s không bi t mình có n c hay không.

“ i u gì làm c u s ?”

“M i th ,” tôi áp ngay. “Mình kinh hãi quá kh . Kinh hãi nh ng ký c c tràn v tâm trí m i l n mình nh m m t l i. Kinh hãi chuy n x y ra ngày hôm nay và vì c nó s tác ng th nào n mình trong nh ng êm c u không ây tr n an mình. Kinh hãi vì mình không có b n l nh i m t v i nh ng gì có th x y n v i m Karen. Kinh hãi tr c ý ngh mình th m chí không bi t bà y là ai n a.” Tôi ng ng u kh i ng c Holder, nhìn vào ôi m t c u. “Nh ng c u có bi t i u làm mình s nh t là gì không?”

C u lùa tay qua tóc tôi, v n không r i m t kh i tôi tôi bi t r ng c u ang l ng nghe. “Là gì?” C u h i, gi ng tràn y quan tâm chân thành.

“Mình s c m giác tách bi t v i Hope. Mình bi t chúng mình là cùng m t ng i, nh ng mình c m th y nh ng gì x y n v i cô y không th c s x y n v i mình. Mình c m th y nh ã b r i cô y. Nh th khi b c vào xe và i kh i, mình ã b cô y l i ó, gào khóc trong c n nhà, kinh hoàng cho n muôn ki p sau. Gi trong mình có hai con ng i hoàn toàn tách bi t. Mình là cô bé con mãi mãi s hã i cho n ch t... nh ng mình c ng là cô gái ã b r i cô bé kia. Mình th y th t t i l i khi ã đ ng lên m t b c t ng ng n cách gi a hai cu c i ó, mình s không m nh i nào, không cô gái nào trong ó còn c m th y mình tr n v n n a.”

Tôi vùi u vào ng c Holder, bi t r ng nh ng i u mình nói ch ng có ngh a lý gì. C u hôn lên nh u tôi. Tôi ng ng lên nhìn b u tr i, t h i có bao gi mình c m th y bình th ng tr l i c không. Không bi t v s th t s d dàng h n nhi u.

“Sau khi b m mình ly d ,” Holder nói, “m r t lo cho anh em mình nên ã a c hai i i u tr tâm lý. Nó ch kéo dài kho ng sáu tháng... nh ng mình nh

mình ã luôn đ n v t b n thân, ngh r ng mình chính là nguyên nhân khi n b m ly đ . Mình c m th y chính cái i u mình không làm vào ngày c u b b t cóc ã lên u h r t nhi u c ng th ng. Gi thì mình bi t h u h t nh ng gì mình ch trích b n thân khi y th c ra v t quá ki m soát c a mình. Nh ng có m t ph ng pháp trong vi c tr li u ã ph n nào giúp c mình. Vào lúc y nó có v r c r i và gây lúng túng, nh ng n gi th nh tho ng mình v n làm th trong nh ng tình hu ng nh t nh. Bác s ã b o mình hình dung l i b n thân trong quá kh , r i b o mình trò chuy n v i phiên b n tr con y, nói h t m i th c n ph i nói.” C u quay m t tôi l i i đi n. “Mình ngh c u nên th . Nghe có v ch ng âu vào âu, nh ng th c s nó có th giúp c u y. C u c n quay v ngày x a và nói v i Hope m i i u c u c ã có th nói v i cô bé vào cái ngày c u r i i.”

Tôi t a c m lên ng c c u. “Ý c u là sao? Mình nên t ng t ng ra chính mình ang trò chuy n v i cô bé à?”

“Chính xác,” c u nói. “Ch th thôi. Nh m m t l i nào.”

Tôi nh m m t. Tôi không ch c mình ang làm gì, nh ng dù sao v n làm.

“Nh m m t ch a?”

“R i.” Tôi áp tay lên tim c u ng u vào ng c c u. “Nh ng mình không bi t ph i làm gì âu.”

“Hãy t ng t ng ra b n thân c u bây gi . T ng t ng c u ang lái xe v nhà b và l i bên kia ng. Nh ng ph i hình dung v ngôi nhà ngày x a nhé,” Holder nói. “Ngh xem trông nó th nào khi c u là Hope. C u có nh c là nó màu tr ng không?”

Tôi nh m ch t m t h n, m h nh l i ngôi nhà tr ng t th m sâu trong tâm trí. “Có.”

“T t. Gi c u c n i tìm cô y. Nói chuy n v i cô y. Nói r ng cô y m nh m và xinh p n th nào. Nói v i cô y m i i u cô y c n nghe t c u, Sky. M i i u c u c c u ã có th nói v i b n thân vào ngày hôm ó.”

Tôi g n s ch tâm trí và làm theo g i ý c a Holder. Tôi hình dung ra b n thân c a hi n t i, hình dung chuy n x y ra khi tôi th c s lái xe v ngôi nhà ó. H n là tôi ang eo kính râm, tóc bu c cao phía sau vì tr i quá nóng. Tôi g n nh c m nh n c m t tr i r i xu ng qua kính ch n gió, làm da tôi nóng ran lên.

Tôi ra kh i xe, i qua ng, mi n c ng b c v phía ngôi nhà. Tim tôi l p t c p d n. Tôi không bi t mình có mu n g p bé y không, nh ng v n làm theo g i ý c a Holder và ti n v phía tr c. Ngay khi hiên nhà l t vào t m m t, Hope xu t hi n. Cô bé ang ng i trên c , hai tay khoanh l i trên u g i, g c u xu ng khóc. C nh t ng y hoàn toàn xé nát tim tôi.

Tôi ch m ch m b c v phía ó r i d ng l i, ng p ng ng h mình xu ng, không th r i m t kh i cô bé mong manh này. Khi tôi ã ng i xu ng c ngay tr c m t cô bé, bé y ch t ng ng u lên nhìn tôi. Tâm h n tôi nh v v n tr c ánh nhìn vô h n trong ôi m t màu nâu s m. Trong ó ch ng có chút h nh phúc nào. Dù v y tôi v n c m m c i, vì không mu n em y th y tôi ang au n n th nào tr c n i au c a em.

Tôi v n tay v phía Hope, nh ng d ng l i vài t c tr c khi ch m vào bé. ôi m t nâu bu n kia làm nh ng ngón tay tôi buông thõng xu ng, em nhìn ch m ch m vào chúng. Em có th nhìn th y bàn tay tôi ang run r y. Vì c nhìn th y tôi s hã nh th giúp tôi chi m c lòng tin c a em, vì em ã ng ng u lên cao h n, sau ó du i ra t m t bàn tay bé xinh vào tay tôi.

Tôi nhìn xu ng bàn tay th bé c a chính mình, ang n m l y bàn tay tôi hi n t i, nh ng tôi mu n c gi l y nhi u h n th . Tôi mu n tóm l y t t c nh ng bu n au s hã, l y chúng i kh i ng i Hope.

Nh l i nh ng i u Holder b o mình nên nói, tôi nhìn xu ng cô bé và h ng gi ng, si t ch t tay cô bé.

“Hope.” Cô bé kiên nh n nhìn tôi khi tôi tìm ki m thêm can m c t l i... nói v i em m i i u em c n bi t. “Em có bi t em là m t trong nh ng cô bé can m nh t ch t ng g p không?”

Cô bé l c u, nhìn xu ng c . “Không, em không can m âu,” cô bé nói l ng l , tin ch c là nh th .

Tôi n m l y bàn tay kia c a cô bé, nhìn th ng vào m t. “Có y. Em can m n không ng . Em có th v t qua chuy n này b i em có m t trái tim vô cùng m nh m . M t trái tim có kh n ng yêu th ng cu c s ng và con ng i theo cách mà em không bao gi bi t. Và em còn xinh p n a.” Tôi áp tay tôi vào tim em. “ ây này. Trái tim em p l m và ngày nào ó có m t ng i s yêu nó nh nó x ng áng c yêu.”

Hope thu m t tay v và chùi m t. “Sao ch bi t c t t c nh ng chuy n ó?”

Tôi ng v phía tr c ôm tr n cô bé vào lòng. Cô bé áp l i b ng cách vòng tay quanh tôi và tôi ôm. Tôi cúi xu ng, thì th m vào tai cô bé. “Ch bi t, vì ch c ng tr i qua chính xác nh ng gì em ph i tr i qua. Ch bi t vì c b làm v i em khi n trái tim em t n th ng n th nào, vì ông c ng làm th v i ch . Ch bi t em ghét ông th t nhi u, nh ng em c ng yêu ông th t nhi u vì ó là b c a em. Không sao c , Hope. Yêu nh ng ph n t t trong con ng i ông c ng không sao c , vì ông không x u xa hoàn toàn. Ghét nh ng ph n x u trong con ng i ông khi n em bu n c ng không sao. Hãy c m th y b t c i u gì em c n c m

th y. Ch c n h a v i ch là em s không bao gi c m th y t i l i. H a v i ch là em s không bao gi t trách b n thân. ó không ph i l i c a em. Em ch là m t cô bé, ây không ph i l i c a em khi cu c s ng c a em quá kh c nghi t. Dù em mu n quên i t t c nh ng chuy n t ng x y ra v i mình, quên i o n i này t ng t n t i, ch c n em ph i nh .”

Lúc này tôi c m th y cánh tay cô bé run r y, cô bé ang l ng l khóc bên ng c tôi. N c m t cô bé khi n n c m t tôi trào ra. “Ch mu n em nh mình là ai, b t ch p nh ng chuy n t i t ã x y n trong i. Vì nh ng chuy n t i t ó không ph i là em. Chúng ch là nh ng th x y n v i em. Em c n ch p nh n r ng b n thân em và nh ng th x y n v i em không ph i là m t.”

Tôi nh nhàng nâng c m Hope lên kh i ng c mình và nhìn vào ôi m t nâu m n c. “H a v i ch là dù có chuy n gì, em c ng ng bao gi x u h v chuy n em là ai. i u này có th không có ý ngh a v i em ngay hi n t i, nh ng ch mu n em h a r ng em s không bao gi nh ng chuy n b làm v i em gây nh h ng, tách bi t em kh i chính con ng i em. Hãy h a v i ch r ng em s không bao gi m t Hy v ng.”

Hope g t u khi tôi a ngón tay cái lau n c m t cho cô bé. “Em h a,” cô bé nói, r i m m c i v i tôi. L n u tiên trong ôi m t to nâu s m y ánh lên d u hi u c a s s ng. Tôi kéo cô bé ng i vào lòng, cô bé vòng tay nú l y c tôi khi tôi ôm cô bé ung a. C hai chúng tôi cùng khóc trong vòng tay nhau.

“Hope, ch h a v i em t gi tr i ch s không bao gi b r i em n a. Ch s ôm em, mang theo em trong tim ch s u t i. Em s không bao gi cô c n a.”

Tôi khóc bên mái tóc Hope, nh ng khi m m t, tôi l i ang khóc trong vòng tay c a Holder. “C u ã nói v i cô bé ch a?” C u h i.

Tôi g t u. “R i.” Th m chí tôi không c kìm n c m t. “Mình ã nói v i cô bé m i th .”

Holder ng i d y, vì th tôi c ng ng i d y cùng. C u quay v phía tôi, ôm l y m t tôi. “Không, Sky. C u không nói v i cô bé y m i th ... mà nói v i c u m i th . Nh ng chuy n y x y n v i c u ch không ph i ai khác. Chúng x y n v i Hope. Chúng x y n v i Sky. Chúng x y n v i ng i b n thân mình ã yêu quý su t nhi u n m tr c ây, x y n v i ng i b n thân mình yêu th ng ang nhìn l i mình ngay lúc này.” C u áp môi vào môi tôi và hôn, sau ó r i ra. Ph i n lúc nhìn l i c u tôi m i nh n ra c u ang khóc cùng mình. “Tình yêu, c u c n t hào v chuy n ã kiên c ng v t qua c m i th t khi còn là m t cô bé. ng chia cách b n thân v i ph n i y n a. Hãy tr n tr ng nó, vì mình t hào v c u vô cùng. M i n c i trên g ng m t c u l i làm mình choáng ng p, vì mình bi t ph i can m và m nh m l m cô bé y m i gi c

ph n ng ị ó t n t i. Còn khi c u c ị vang? Chúa ị, Sky. Hãy ngh v chuy n c u d ng c m t i m c nào khi v n có th c ị vang sau m i chuy n x y ra. Còn trái tim c u...” Holder nói, l c u v không tin. “Cách trái tim c u có th tìm ra con đ ng l i yêu và tin m t ng ị ch ng t r ng mình ã ph i lòng ng ị con gái kiên c ng nh t mình t ng bi t. Mình bi t c u ph i can m th nào m i cho mình b c vào ị c u sau nh ng chuy n b c u làm. Mình th s dành n h i th cu i cùng c m n c u ã cho phép b n thân yêu mình. C m n c u nhi u l m, vì ã yêu mình, Linden Sky Hope.”

Holder ch m rãi phát âm t ng tên c a tôi, không c lau n c m t cho tôi n a vì chúng ang tuôn ra ào t. Tôi quàng cánh tay quanh c c u c u ôm tôi. Ôm tr n m i b y n m cu c ị tôi.